

Behalve het dagelijks bestuur kent CUMELA ook haar provinciale besturen, bestaande uit gedreven cumelaondernemers. Toch weten de leden nog niet altijd de weg naar deze besturen te vinden. Vandaar deze serie. De provinciale besturen per provincie uitgelicht.

“CUMELA staat hier nog niet breed genoeg op de kaart”

Met de landbouw nog steeds als belangrijkste klant van haar leden blijft het CUMELA-bestuur in de jongste provincie van Nederland nog altijd flink inzetten op verkeer en veiligheid. “We worden graag bij de besluitvorming betrokken”, aldus voorzitter Kees van Dun.

De Ketelbrug is te smal voor landbouwverkeer. Als er een hakselaar van de ene kant komt en een trekkercombinatie van de andere kant, moet één van de twee achteruit. Een oplossing, het plaatsen van een verkeerslicht, is niet zomaar gerealiseerd. De ene kant van de brug valt onder de gemeente Dronten, de andere kant onder de gemeente Noordoostpolder en de brug zelf is van Rijkswaterstaat. Toch heeft het provinciale CUMELA-bestuur de discussie weten aan te zwengelen en er zijn nu gesprekken gaande tussen de betrokken partijen, waardoor de landbouwmachines straks hopelijk niet meer in de achteruitversnelling hoeven.

Heet hangijzer

“Landbouwverkeer blijft een heet hangijzer in onze provincie en voor ons één van de belangrijkste onderwerpen. De agrarische sector is in Flevoland nog steeds de belangrijkste klant van de cumelaondernemer”, stelt voorzitter Kees van Dun van loonbedrijf Van Dun uit Rutten. “Het is ook niet voor niets dat er regelmatig een pilotgroep van de politie op ons bedrijf komt kijken naar de zelfrijdende machines, hoe ze zijn te herkennen, wat voor markering en verlichting ze dragen et cetera, zodat ze nieuwe politieagenten hierover kunnen bijpraten. Landbouwverkeer blijft belangrijk. Het is voor ons als bestuur dan ook van belang om bij de besluitvorming betrokken te blijven.”

Netwerken en contacten aanhalen bij overheden en waterschappen zijn daarom ook belangrijke aandachtspunten binnen het Flevolandse bestuur. De reikwijdte daarvan is groot door Dirk Bernhard als bestuurslid, omdat hij meer in het cultuurtechnische werk zit en korte lijnen heeft naar waterschappen, Flevo-landschap en diverse gemeenten. Daarnaast is het bestuur bij de gemeente Noordoostpolder inmiddels een bekende. Jaarlijks zitten beide met elkaar om de tafel. “Dat komt vooral doordat drie leden van het bestuur in de Noordoostpolder zitten”, verklaart mede-bestuurslid Erik Wieringa. “Maar we zouden ook graag ingangen hebben bij andere gemeenten, zoals Dronten.”

Bestuursleden

• Kees van Dun, voorzitter	Loonbedrijf Van Dun BV	Rutten/Espel
• Erik Wieringa	Loonbedrijf Wieringa Espel BV	Espel
• Dirk Bernhard	Berdi BV	Nagele
• Twan Verschuieren	Loon- en grondverzetbedrijf Verschuieren	Almere

Sinds kort is Twan Verschuereen aangetrokken als bestuurslid, waardoor het bestuur in de hoek van Almere een gezicht heeft, maar in het oosten en zuiden van de provincie blijven de loonwerkersperikelen tot nu toe nog onderbelicht. Daar is het bestuur dan ook op zoek naar nieuwe leden. "Hoe dichterbij we staan, hoe beter", zegt Van Dun. "CUMELA staat bij de provincie, de gemeenten en de waterschappen nog niet breed genoeg op de kaart."

Hechte club

Het Flevolandse CUMELA-bestuur kent 'maar' vier leden. Gezien het feit dat de provincie 22 CUMELA-leden telt, is dat niet vreemd. "We zijn een kleine, maar hechte club", stelt Van Dun. "Dat zien we onder andere terug in de opkomst. Gemiddeld komt 75 procent van de leden als we iets gezamenlijks organiseren, denk aan de jaarvergadering of de jaarlijkse barbecue. Iedereen zit bij elkaar aan tafel en praat met elkaar. Als er iemand een keer niet komt opdagen, dan valt dat altijd wel op, ja."

De hechte club zorgt ook voor een informele sfeer binnen het bestuur. Zo hebben de bestuursleden nog geen eigen taken en hoewel ze vier tot vijf keer per jaar vergaderen, is er vooral onderling veel contact. "Als er iets is, bellen we elkaar vaak even. Dat gaat net zo gemakkelijk en snel."

Van Dun zit al in het bestuur sinds de Boval. Daarna is hij verder gegaan als voorzitter van het Flevolandse bestuur. "Ik haal er veel plezier uit. Omdat informatie je eerder bereikt, ben je sneller bijgepraat."

"Je leert op deze manier ook veel mensen kennen", voegt Wieringa eraan toe. Hijzelf is vanuit het jongerenbestuur doorgeroeld naar het provinciaal bestuur en zit ook in de sectie Mest-distributie. "Het verbreedt je netwerk enorm. De drempel is daardoor lager om bij anderen binnen te stappen. Als een collega elders in het land een nieuwe machine heeft, waarin ik ook geïnteresseerd ben, bel ik hem gewoon even op."

Hechte club of niet, toch krijgt het bestuur maar een minimale hoeveelheid vragen vanuit het veld. "Dat is jammer", zegt Van Dun. "Het zou van mij wel wat interactiever mogen. Ik denk dat we als bestuur ook wat opener kunnen worden."

Zakelijkere insteek

De loonwerksector in Flevoland kent een erg zakelijke insteek. Traditionele familieloonbedrijven zijn op één hand te tellen. De rest is overgenomen of gefuseerd. "Daar staan nu anderen aan het roer dan de oorspronkelijke familie. Een tweede of derde lichting runt het bedrijf", vertelt Van Dun.

Wieringa voegt eraan toe: "Ik denk dat wij als loonwerkers zakelijker zijn geworden door onze klanten. Er zitten hier veel zakelijke en professionele boeren. Ze komen uit alle windstreken van het land vandaan en zijn vooral hierheen gekomen om hun voormalige bedrijfsomvang uit te breiden. Op hun eigen grond in hun eigen provincie konden ze niet meer verder boeren. Hier in de nieuwe polders waren voldoende hectares

beschikbaar. Als loonwerkers zijn we daarop ingesprongen. Het is dan ook niet vreemd dat de landbouw hier nog steeds de belangrijkste loonwerktak is."

Maar ook hier kraken de traditionele verhoudingen. "Boeren gaan steeds meer zelf doen. Als er een schuur wordt gebouwd, wordt het grondwerk aanbesteed en staat er een groot grondverzetbedrijf op het erf. Vroeger belde de boer gewoon zijn loonwerker", stelt Van Dun. "Je ziet daarom ook dat loonbedrijven zich meer gaan specialiseren. Sommige kiezen specifiek voor het cultuurtechnische werk. Een ander heeft een spuitbedrijf ernaast en weer een ander richt zich op het leggen van rijplaten bij evenementen."

Het voordeel van een landbouwgeoriënteerde provincie is wel dat een onderwerp als scholing goed in de benen staat. De scholen weten de sector goed te vinden. Zo heeft Van Dun materieel op de praktijkschool staan en wordt het bestuur gevraagd mee te denken met het opzetten van nieuwe cursussen. "We hebben hier de CAH Vilentum in Dronten, het Groenhorst College in Emmeloord en Almere en in Harderwijk zit het SOMA-college", zegt Van Dun. "De loonwerkersopleiding loopt als een tierelier. Over het aanbod mogen we niet klagen. Soms moet ik gewoonweg 'nee' verkopen, omdat ik dan al drie stagiairs heb lopen."

TEKST & FOTO: Marjolein van Woerkom

Geïnteresseerde cumela-ondernemers laten tijdens een rondleiding op de Maxima centrale in Lelystad zich over stroom informeren op de Contactdag Flevoland 2014.

Cumelabedrijven Flevoland

De afdeling Flevoland heeft 22 leden. Eén procent van de leden van CUMELA Nederland is gevestigd in Flevoland. De gemiddelde omzet per bedrijf in Flevoland is € 1.874.000,-. Dit is vijf procent minder dan het landelijke gemiddelde.